

Різдвяний мотив - Джерело

Написав Світлана Касянчик
Понеділок, 24 грудня 2012, 01:55

Відлигло звечора. Мороз вже не пече.
Кружляє у повітрі тихий сніг лапатий,
Вдягає сонне місто в білі-білі шати.
Здається –ніч поставила верстати
Й при світлі ліхтарів зимову казку тче.

Ні зір, ні місяця. Лиш тільки снігопад.
Такий густий-густий, що й темрява ясніє!
Сніжинки падають на плечі, руки, вії -
То оживають знов у пам'яті події,
Вертають в Україну напередодні свят.

Не завжди верстами і кількістю декад
Вдається виміряти віддалі та строки.
Знайомі з юності пісні стирають роки,
І через світлих сліз гарячу поволоку
Я бачу наяву далекий снігопад:

Стежки заметені ми торували знов,
Юрбою йшли від хати і до хати.
-Господарю, дозвольте заколядувати,
В свят вечір вам добра і щастя побажати,
Бо в грішний світ Спаситель немовлям прийшов!

Злітала музика з намерзлих струн гітар
І видихав акордеон ажурні трелі.
Ми молоді були, щасливі та веселі -
Живі герої у різдвяній акварелі,
Де фоном був нічний засніжений бульвар...

З тих давніх пір пройшло не мало вже років...
Не йде у Сакраменто сніг рясний, лапатий.
Незмінним є одне: Різдво – зимове свято,
Хоч можуть у ці дні дощі нас полоскати,
Та не змовкає наш дзвінкий, різдвяний спів.